

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9384-07-25 ראסיאר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

לפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

דנה ראסיאר ת"ז XXXXXXXXXX

התובעת:

נגד

קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר) עמותות 580377695

הנתבעת:

פסק דין

מבוא

1. בפניי תביעה קטנה ע"ס 20,000 ₪, שעניינה משלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("חוק התקשורת" / "חוק הספאם").

עיקר טענות התובעת

2. בחודש יולי 2022 התובעת הגישה כנגד הנתבעת תביעה קטנה בגין משלוח הודעות פרסומת בניגוד לדין, וזו התקבלה במלואה (ת"ק 49853-07-22).

3. בחודש אוקטובר 2024 התובעת הגישה תביעה קטנה נוספת כנגד מי שסברה שיא הנתבעת, גם הפעם בגין משלוח הודעות פרסומת, והתעלמות ממספר פניות להסרה מרשימת התפוצה (ת"ק 46517-10-24). ביום 20.4.2025 ניתן פסק דין לפיו התביעה התקבלה במלואה. ואולם, לאחר מתן פסק הדין טענה הנתבעת, כי מספר הח.פ שצוין בכתב התביעה אינו שייך לה. ביהמ"ש קבע, כי אין מקום לתיקון מספר הח.פ לאחר שניתן פסק דין נגד האישיות המשפטית הנתבעת, וכי ככל שהתובעת מבקשת להגיש תביעה נגד אישיות משפטית אחרת, עליה להגיש תביעה חדשה. משכך, הוגשה התביעה דנן.

4. לטענת התובעת, החל מיום 15.6.2023, הנתבעת חזרה לשלוח אליה הודעות פרסומת, וזאת מבלי שניתנה על ידה כל הסכמה לכך. עוד נטען, כי התובעת ניסתה להסיר את עצמה מרשימת התפוצה באמצעות קישור ההסרה שנכלל בהודעות, אולם קישור זה כלל לא פעל. משכך, פנתה התובעת לנתבעת במספר הודעות וביקשה לחדול ממשלוח דברי הפרסומת, אך לטענתה, פניותיה לא נענו והנתבעת המשיכה בשלה.

5. לטענת התובעת, בתוך פרק זמן מיום 15.6.2023 ועד ליום 2.7.2024 התקבלו במכשיר הטלפון הנייד שלה 14 הודעות פרסומת מהנתבעת (ר' פירוט מלא בנספח 3 לכתב התביעה).

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9384-07-25 ראסיאר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

6. ביום 15.9.2023 שלחה התובעת הודעת "הסר" ואחריה הודעה נוספת בה ציינה, כי מעולם לא נרשמה לקבלת ההודעות. בהמשך, ביום 22.9.2023 התובעת שלחה הודעת "הסר" נוספת, וכן הודעות נוספות לאורך התקופה, עד להודעה האחרונה שנשלחה ביום 12.10.2024. בסך הכל, שלחה התובעת 12 הודעות בהן ביקשה להסירה מרשימת התפוצה ואף התריעה כי קישור ההסרה אינו פועל.
7. לטענת התובעת, ההודעות נשלחו אליה ללא קבלת הסכמה מצידה, ובכך הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת.
8. בנוסף, טוענת התובעת כי ההודעות לא עומדות בדרישות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, מאחר שלא צוינה בהן המילה "פרסומת" וכן לא צוינה בהן זהות המפרסם.
9. לפיכך, עותרת התובעת לקבלת פיצוי בסך 20,000 ₪, בגין משלוח 14 הודעות פרסומת, כשכל אחת מהן בהתאם לחוק התקשורת מזכה אותה בפיצוי בסכום של עד 1,000 ₪ בגין הפרתו. כן עותרת התובעת, במסגרת הסכום הנרש, גם להוצאות משפט.

עיקר טענות הנתבעת

10. לטענת הנתבעת, היא עמותה הפועלת שלא למטרות רווח, אשר עיקר פעילותה מיועד לסיוע לנזקקים. לטענתה, הודעות הדיוור נשלחות אך ורק לתורמים אשר תרמו לה בעבר, וזאת לצורך עדכון בדבר צרכים עכשוויים.
11. הנתבעת טוענת כי ההודעות שנשלחו אינן נושאות אופי מסחרי, אינן כוללות הצעה לרכישת מוצר או שירות ואינן מיועדות לעודד את הנמען להוצאת כספים.
12. עוד נטען כי בכל הודעת SMS שנשלחה נכללה אפשרות להסרה מרשימת התפוצה, באמצעות קישור ייעודי להסרה, כעולה מן האסמכתאות שצורפו על ידי התובעת. לטענת הנתבעת, לחיצה על קישור ההסרה מביאה להסרה אוטומטית וכי מנגון ההסרה פועל באופן תקין.
13. עוד טוענת הנתבעת כי מספר הטלפון של התובעת אשר הופיע במסגרת ההליך שנוהל בשנת 2022 הוסר מרשימת התפוצה, וכי מספר הטלפון המופיע בנספח 3 לכתב התביעה אינו זהה לו, ואינו מופיע במערכות הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9384-07-25 ראסיאר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

דיון והכרעה

14. בדיון שנערך בפניי העידו התובעת ונציג הנתבעת, המתנדב בה. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בכל אשר הוגש בתיק, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל, אך בחלקה.

15. נציג הנתבעת העיד כי בשנת 2024 שינתה הנתבעת את מספר הח.פ, וכי בעקבות כך ייתכן שנשלחו הודעות לתורמים שתרמו עוד בעבר. לטענתו, ההודעות שנשלחו כללו קישור להסרה מרשימת התפוצה, אשר לדבריו מביא להסרה אוטומטית, וכי התובעת יכולה הייתה להסיר את עצמה באמצעות לחיצה על הקישור.

16. מנגד, התובעת צירפה לכתב התביעה את כל המסרונים שנשלחו אליה, ואף הציגה אותן בפניי במהלך הדיון, על גבי הטלפון הנייד שלה. במהלך הדיון התובעת אפשרה לי ללחוץ על קישורי ההסרה המצויים בהודעות מיום 15.9.2023 ומיום 22.9.2023, אשר בחרתי באופן אקראי, כשר לחיצה על קישורים אלה הובילה לפתיחת דף לבן ריק. לפיכך, טענמת התובעת בדבר אי תקינות קישור ההסרה לא נסתרה, והדבר אף תועד בפרוטוקול הדיון.

17. בהתאם לסעיף 30א(א) לחוק התקשורת, "דבר פרסומת" הוא כל אחד מאלה:

(1) "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת;"

(2) "מסר המופץ לציבור הרחב שמטרתו בקשת תרומה או תעמולה;"

18. עיון בכל המסרונים שנשלחו לטלפון הנייד של התובעת מלמד, כי מדובר בדברי פרסומת לכל דבר ועניין. תכליתו של סעיף 30א לחוק התקשורת הוא למנוע ממפרסמים לגרום לנמען, במישרין או בעקיפין, להוציא כספים בעקבות הודעה שנשלחה אליו. בענייננו, בהודעות הנתבעת גלומה תכלית ברורה של בקשת תרומה, קרי - הוצאת כספים, ולפיכך, ההודעות מהוות "דבר פרסומת" כמשמעותן בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת. העובדה כי עסקינן בבקשת תרומה שנשלחה ע"י עמותה - אין בה די [ר' רת"ק (ת"א) 1523-08-20, עו"ד גרוניס נ' חזקו חיזוק ועידוד (ע"ר) (פורסם במאגרים. 6.9.2020)].

19. ככלל, נטל הראיה מוטל על התובע להוכיח את תביעתו. ואולם, מקום בו הנמען מכחיש כי נתן את הסכמתו למשלוח דברי פרסומת, עובר נטל ההוכחה אל כתפי המפרסם להוכיח כי ניתנה הסכמה מפורשת למשלוח ההודעות, כדרישת סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת. בענייננו, טענה הנתבעת כי ההודעות נשלחו אך ורק לתורמים אשר תרמו לה בעבר, וזאת לצורך עדכון בדבר

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9384-07-25 ראסיאר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

צרכים שוטפים של העמותה. אלא שטענה זו לא נתמכה בכל אסמכתא המעידה על מתן הסכמה מפורשת (או מכללא) מצד התובעת למשלוח הודעות מסוג זה. זאת ועוד, אין חולק כי בעבר כבר ניתן פסק דין בעניינה של התובעת, במסגרתו נקבע כי הודעות הנתבעת נשלחו לה ללא הסכמה, ואף על פי כן הנתבעת שבה ושלחה אליה הודעות נוספות. בנסיבות אלה, ומשלא עמדה הנתבעת בנטל המוטל עליה להוכיח קיומה של הסכמה כדן, דינה של טענתה להידחות.

20. טענה נוספת של התובעת נוגעת לכך שהמסרונים שנשלחו אליה, לא נשאו בכותרתם את המילה "פרסומת". סעיף 30א(ה)(1) לחוק התקשורת מחייב כי הודעת פרסומת תציין באופן בולט וברור שאין בו כדי להטעות, את היותו של דבר פרסומת, כך שהמילים "פרסומת", "בקשת תרומה", או "תעמולה", לפי העניין, יופיעו בתחילת ההודעה. בנוסף, על המפרסם לציין את שמו, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו. בענייננו, ההודעות שנשלחו לתובעת הן הודעות שעניינן בקשת תרומה, אך הדבר לא נרשם בכותרת ההודעה. לפיכך, גם בעניין זה הפרה הנתבעת את דרישות הוראות החוק.

21. באשר לטענת התובעת לפיה בהודעות שנשלחו אליה לא צוינו פרטי המפרסם, מעיון בהודעות עולה כי אכן לא צוין בהן שמה של הנתבעת ולא נמסרו דרכי יצירת קשר עמה, למעט מספר טלפון הנייד שממנו נשלחו ההודעות, בנסיבות אלה, אין לראות בהודעות כעומדות בדרישות סעיף 30א(ה) לחוק התקשורת, גם בהיבט זה.

22. בקביעת שיעור הפיצוי יש לשקול את מכלול נסיבות העניין ואת התנהלות הצדדים תוך התחשבות בתכליות החוק - אכיפה, הרתעה ועידוד הנמען למימוש זכויותיו. בענייננו, התובעת טענה כי ניסתה להסיר את עצמה מרשימת התפוצה באמצעות קישור ההסרה שנכלל בהודעות, אולם קישור זה לא פעל. במהלך הדיון, ובהסכמת התובעת, לחצתי על הקישור הייעודי בהודעות, ומצאתי כי לחיצה עליו אכן לא מובילה לביצוע פעולה כלשהי, ואף אינה מאפשרת הסרה בפועל - כטענת התובעת. בנסיבות אלה, טענת התובעת בדבר אי תקינות מנגנון ההסרה לא נסתרה. ראו לעניין זה: ע"א 17/534 עו"ד רונן לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ, פס' 34-35 (פורסם במאגרים, 6.3.2019).

23. נוכח העובדה שקישור ההסרה לא פעל, פנתה התובעת לנתבעת במספר הודעות בהן ביקשה לחדול ממשלוח המסרונים, אולם גם לאחר מכן הנתבעת לא חדלה מכך. יצוין כי נציג הנתבעת לא נתן כל הסבר לעניין זה, לא טען כי מדובר בתקלה נקודתית ואף לא הוצג ניסיון כלשהו מצידו לברר את מקור הכשל במנגנון ההסרה. סבורני, כי יש בהתנהלות זו כדי לחזק את המסקנה בדבר מחדלי הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 9384-07-25 ראסיאר נ' קופת העיר שע"י ועדת הצדקה (ע"ר)

24. יתרה מכך, וכפי שצוין לעיל - בעבר כבר הוסרה התובעת מרשימת הדיוור של הנתבעת, ואף ניתן נגדה פס"ד באותו עניין, במסגרת תביעה דומה שהוגשה ע"י **אותה התובעת**. חרף זאת, הנתבעת המשיכה בשלה. סבורני, כי התנהלות זו של הנתבעת לוקה בחוסר תום לב ומצדיקה התייחסות מחמירה בקביעת שיעור הפיצוי. נמען אינו נדרש לנקוט מאמצים חוזרים ונשנים על מנת לחדול מקבלת דברי פרסומת, והאחריות להבטיח מנגנון הסרה תקין ויעיל מוטלת על המפרסם. במקרה דנן, התובעת עשתה מעל ומעבר ופנתה לנתבעת מספר פעמים. סבורני, כי הנתבעת התהלה בתום לב מוחלט ואין לבוא אליה בכל ענה שהיא.

25. סעיף 30א(1) לחוק התקשורת מתיר לפסוק פיצוי בסכום של עד 1,000 ₪ בגין כל הודעה שנשלחה שלא כדין. בנסיבות אלו, ובהינתן חומרת ההתנהלות כפי שפורטה לעיל, מצאתי להעמיד את שיעור הפיצוי על הרף הגבוה, בסך 750 ₪ בגין כל הודעה (14 הודעות בסה"כ). בנוסף, בגין אי ציון צמד המילים "בקשת תרומה" בהודעות, ואי ציון פרטיה כנדרש, תשלם הנתבעת לתובעת סכום נוסף של 1,500 ₪ (בגין כל ההודעות יחדיו) – ובסך הכל **12,000 ₪**, בצירוף ריבית שקלית מיום הגשת התביעה ועד היום.

26. באשר להוצאות משפט – אלה יעמדו על סך של **1,500 ₪**.

27. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לבית המשפט המחוזי בת"א בתוך 30 יום מיום קבלתו.

28. **המזכירות** תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישורי מסירה.

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"ו, 18 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

מיכאל שמול, רשם בכיר